

MINISZTERELNÖKSÉG

MEGVALÓSULT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap

EMBERI ERŐFORRÁS
TÁMOGATÁSKÉZELŐ

Határtalanul!

HATÁRTALANUL HAT-18-01-0005 „Székelyföld kincsei” pályázat 2019. május 5-10.

Civil
Információs
Centrum

Nemzeti
Együttműködési
Alap

1. nap

Greges Boglárka: Nagy izgalommal készültünk erre a 6 napra. Végre elérkezett a vasárnap hajnali 5 óra és integetve vettünk búcsút szüleinktől. *A buszban együtt utazott a 7.a és b osztály, a 6.b és mi, négy 8 b-s lány. Magunkkal vittük tanárainkat és pár szülőt. A buszsofőröket sem hagytuk itthon! Kissé kialvatlanul- ami a hét folyamán nem változott!-, de annál nagyobb kíváncsisággal vágtunk neki a hosszú útnak.*

Tapazdi Dorka: Délután érkeztünk NAGYVÁRADRA. Rövid sétát tettünk a történelmi belváros látnivalói között: A FEKETE SAS PALOTA-ami a város jelképe a monarchia plázája volt. A Sebes –Körös partján lévő SZENT LÁSZLÓ TEMPLOM, melynek oltárképe királyunkat ábrázolja. Az EMKE Kávéház, melyben a költő Ady Endre is szívesen időzött. A költőről verseivel emlékeztünk meg.

Pankotai Lora:A következő megálló a KIRÁLY –HÁGÓ volt, melyen keresztül beléptünk a történelmi Erdélybe, a Székelyföldre. Csodálatos kilátás tárult a szemünk elé.

Vörös Tamás: KOLOZSVÁR. Az első emlékszalagot Mátyás király szülőházára kötöttük. Emléktábla jelezte, hogy 1443-ban itt látta meg a napvilágot Hunyadi János és Szilágyi Erzsébet gyermekeként a későbbi nagy királyunk. Felemelő érzés volt.

Huszka Márk: A Szent- Mihály templom be volt csomagolva, de Éva néni segített elképzelni, milyen gótikus elemek díszítik az épületet. 76 méteres tornya Erdély legmagasabb csúcsa. Itt iktatták be az erdélyi fejedelmeket.

A bejáratot díszítő elem a pestis áldozatainak emel emléket. A templom mellett Fadrusz János Hunyadi Mátyás lovasszobra alkotását tekintettük meg.

Gera Evelin: Este 500 km-t magunk mögött hagyva megérkeztünk TOROCKÓRA. Az 1128 m magas Székely-kő lábánál elterülő falucskában szinte megállt az idő. Fehérre meszelt parasztházaiban töltöttük az éjszakát.

Hollókői Zoltán: A Gyalui-havasok nem hazudták meg magukat - a fázósak összebújtak az éjszaka.

2. nap

Kis Szabolcs: Arra reggelig kellett várunk, hogy megtudjuk, itt miért kel fel kétszer a nap. Egyenesen a TORDAI SZOROSHOZ hajtottunk. Megismertük a szakadék keletkezésének történetét: mikor a kunok üldözték Szent László királyunkat -a hegy az uralkodó megsegítésére vált ketté.

Sandó Dániel: Gyönyörködtünk a tájban, szelfiztünk, majd a TORDAI SÓBÁNYÁIG meg sem álltunk. Földalatti barangolásunk vette kezdetét: csak ámultunk, hogy a hegy gyomrában több emelet mélyen óriáskerék, csónakázótó található. Lifttel közlekedtünk. Lépten-nyomon só vett minket körül. Én néztem a térképet, hogy el ne tévedjünk. A legszebb élményem ez volt.

Dominkovics Réka: Már alig vártuk a találkozást NYÁRÁDSELYEiekkel. Délután érkeztünk meg a Kárpátok ölelésében fekvő kicsiny székely faluba. Könnyes szemmel köszöntöttük ismerőseinket. Az egymásnak adott műsorok után vendégül láttak minket. Az ovisok és kisiskolások nagyon örültek a játékoknak, édességnek, amit vittünk nekik.

Szőllősi Levente: Az esőzés miatt a SZOVÁTAI MEDVE TAVAT csak a buszból csodáltuk meg. Este Korondon szálltunk meg. Itt vásárolhattunk a helyi fazekasok remekműveiből: cseréptálat, vázákat hoztunk haza ajándékba.

3. nap

Papik Olivér: Kedden a GYLKOS –TÓHOZ utaztunk. A tó eredetmondája szerint Eszter, a székely leány tragikus szerelme volt a tó keletkezésének oka: sikolya következtében leomlott a hegy. A valóságban a Kis-Kohárd hegy omlása zárta el a Békás-patakot, mely tóvá duzzadt. A fenyők csonkjai ma is kiállnak a tó vizéből.

Lucza Levente: A BÉKÁS-SZOROSBAN tett túránkat nem fogom elfelejteni. 5 km hosszan, 1300 m magas sziklák között kanyarog a folyó és az út. Lélegzetelállító látvány volt.

Pankotai Petra: Én a finom kürtös kalácsokra is emlékezni fogok. Amerre jártunk, mindenhol árulták a helyi készítő a finomságot. Nekem a diós volt a kedvencem.

Varga Zoltán: Én még ilyen nagy hegyekben nem jártam. Hiába volt május, esett a hó. A fenyőfákat havas lepel borította. Mesebeli táj tárult elénk. Már a Gyergyói havasokban jártunk. Sajnos medvét nem sikerült látnunk!

Sáfrán Kíra: MADÉFALVÁN, a székelyek emlékoszlopánál koszorúval emlékeztünk az 1764. évi mézszárlásra, amikor is egy hideg téli éjszaka 200 székelyt mézszároltak le a Habsburgok, mert megtagadták a katonai szolgálatot. A csendesen szemerkélő esőben a magyar és székely Himnusz eléneklésével tisztelegtünk.

Horváth Zsolt: Csíkszereda a Hargita legnagyobb városa. Az utcákon sétálva sok magyar szót hallottunk. Itt Makovecz Imre által 2003-ban épített Millennium templomot csodálhattuk meg.

Pincehelyi Fruzsina: Este a Gyimes és Csángó panzióban szálltunk meg GYIMESKÖZÉPLOKON. Ez volt a kedvenc szállásunk. A házigazdák szíves vendéglátással fogadtak minket. Reggelire fatányéron felszolgált erdélyi finomságokat kóstolhattunk: juhtúrós puliszka, házi májas, kolbász, szalonna, rántotta, juhsajtok, gomolya, finom kemencében sült kenyérral, gyógyteával.

4. nap

Tóth Bendegúz: A Gyimesbe hazajöttünk! Ezt az EZERÉVES HATÁR is tanúsíthatja. Itt húzódott a történelmi Magyarország keleti határa. Eddig közlekedett vonat a monarchia idején. A magasból szép kilátás tárult elénk a Csíki-havasokra. Ezt a tájat Hidegségnek nevezik. Rászolgált a nevére!

Frank András: Megmásztuk a RÁKÓCZI-VÁR romjait, ahol megemlékeztünk a nagyságos fejedelemről, II. Rákóczi Ferencről és kuruc idők emlékeiről. Ezután a GYIMESBÜKKI iskola 7.-es diákjaival ismerkedtünk, barátkoztunk. Emlékeket cseréltünk, majd a búcsúzás után Csíksomlyóra indultunk.

Kovács Melinda: A Mária kegytemplomról már sok érdekeset hallottam, de a látvány lenyűgöző. Fejet hajthattunk a csodatevő Mária szobornál. Bőjte Csaba ferences szerzetes kollégiumába volt a szállásunk. Lepakoltunk és irány a NYERGES-TETŐ! Megmásztuk a hegyoldalt. Láttuk a Hármassoltárt!

Dudás Amina: A zarándokok a pünkösdi búcsú alakalmával felkeresik a kegyhelyet és a több ezres tömeg együtt imádkozik. Furcsa érzés volt, hogy jún. elsején a pápa vezette a szertartást és elmondhatjuk: ezen a helyen mi is voltunk!

Szigecsán Ákos: Szegény sorsú erdélyi fiataloknak ad otthont a CSÍKSOMLYÓI kollégium. A diákjai szívesen fogadtak minket. Hihetetlen, de maguk látják el a háztartást: állatokat tartanak, kertet művelnek, főznek, fát hasogatnak és még iskolába is járnak! Úgy láttam, mégis boldogok!

Bajomi Luca: Este kihívtak minket egy focimeccsre. Persze, ebben is ők voltak a jobbak!

5. nap

Molnár Erika: Csütörtök délelőtt FARKASLAKÁRA utaztunk, ahol Tamási Áron író emléksobrát koszorúztuk meg. Én elszavaltam Kányádi Sándor Tamási Áron sírjára c. versét.

„Kívánhat-e ember többet: derékaljnak szülőföldet

S két cserefa tömött árnyát szemfedőnek.”

A Sóvidéki tájakon utazva érkezünk meg FEHÉREGYHÁZÁRA.

Bajomi Luca: Szomorú megemlékezés vette kezdetét. Elcsendesedve hallgattuk a Petőfi Múzeumban a tárlatvezetőt, aki felidézte a költő utolsó óráit. PETŐFI SÁNDOR a SEGESVÁR melletti csatában vesztette életét 1849. júl. 31-én. Elszavaltam az Egy gondolat bánt engemet c. verset és koszorút helyeztünk el az emlékműnél. Ez volt számomra a legmeghatóbb pillanat.

Tabakov Dominik: SEGESVÁR történelmi belvárosa a régi várfalon belül látható. A szász település legérdekesebb látnivalója Drakula gróf- szülőháza. A karóba húzó Vlad Tepes kegyetlenségeiről volt híres. Megmásztuk a Diáklépcsőt, ahonnan még szebb volt a kilátás.

Varga Xénia: A nap fénypontja számomra GYULAFEHÉRVÁR volt. A csillag alakú erődrendszer a világörökség részét képezi. A Szent Mihály Székesegyházban van eltemetve a Hunyadi család több tagja is. Szalagot kötöttünk Hunyadi János, a törökverő kőszarkofájára.

Tapazdi Míra: Mintha a történelemkönyvekben lapozgattunk volna. Itt van eltemetve Bocskai István, Izabella királyné és Bethlen Gábor erdélyi fejedelem is, akinek Erdély Aranykorát köszönhetjük.

Polgár Ádám: A szállás ismét Torockón volt. Legalább elhozhattuk, amit első este ott felejtettünk, igaz Levi?

6. nap

Csonka László: Az utolsó reggelen többen úgy szálltak fel a buszra, hogy végre megyünk haza! Többek között én is. Hosszú volt ez a hat nap. Már hiányoztak a szüleink. De hátra volt VAJDAHUNYAD vára. Arra még kíváncsi voltam.

Bíró Viktor: VAJDAHUNYAD várát nem véletlenül nevezik a várak királyának! Gótikus tornyai, bástyái teszik meseszerűvé a Hunyadi várat. Lovagterme, Országháza, Mátyás hálóterme, várbörtöne, kínzókamrája, konyhája az eredeti állapotokat tükrözik.

Vörös Janka: A Maros partján ágaskodó sziklák tetejére épült magos Déva vára, mely fontos katonai erőd volt. Sajnos csak a buszból csodáltuk meg. Már elhisszük, hogy „Asszony kell a házba!”

Kelemen László A Kőműves Kelemen c. népballadát felidézve vettünk búcsút a tájtól és haladtunk ARAD felé.

Sáfrán Virág: A megemlékezés utolsó koszorúját az aradi 13 vértanú emlékére helyeztük el. Nevüket sosem feledjük!

Bogdán Orsi: 1849. okt. 06-án Haynau osztrák tábornok parancsára végezték ki a szabadságharc hadvezéreit.

Berkics Attila: Nagylaknál léptük át a határt. Milyen jó érzés, hogy mi magyar földön élhetünk! Kimerülten, de emlékekkel telve érkeztünk haza. Volt mit mesélni!

Mindenkinek köszönjük, hogy elmondhatjuk: ERDÉLYBEN JÁRTUNK!
Tanárainknak, szüleinknek és támogatóinknak. Köszönjük!